

[Kirsten Jacobsen]

herunder også deres ejendomsskatter. Derfor er det deres lejere, der bliver favoriseret på bekostning af de parcelhusejere, der kommer af med flere penge.

(Kort bemærkning).

Kalnæs (SF):

Jeg skal blot sige til skatteministeren, at vi altså vil støtte gennemførelsen af lovforslag nr. L 206, som giver en løsning af problemerne med det tæt-lave almennyttige byggeri, sådan som det er foreslået, men vi ser også andre muligheder. En anden mulighed var det lovforslag, som skatteministeren selv har fremsat, og jeg har i spørgsmål til skatteministeren i skatteudvalget også nævnt andre muligheder, nemlig at tage udgangspunkt i de faktiske handelspriser, der er for de store fællesgrunde, som det almennyttige tæt-lave byggeri ligger på. Der er altså flere muligheder.

I øvrigt er jeg da enig med skatteministeren i, at man ikke bare kan se på det ene forslag alene, men må se det i sammenhæng med hele skattepolitikken. Det må man selvfølgelig gøre, men man kan ikke bare se på skattepolitikken alene, man må også se den i sammenhæng med den større økonomiske politik. Det må være den samlede vurdering, som vi kommer frem til, der må være afgørende for, hvordan vi stiller os.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Om problemet for tæt-lavt almennyttigt byggeri vil jeg også blot sige, at vi har, som ministeren ved, støttet regeringens forslag, der kunne have løst det problem, lovforslag nr. L 139. O.k., det er der ikke flertal for. Vi er også ligesom SF parat til at støtte L 206, som til en vis grad løser det problem. Men vi spiser altså heller ikke denne her med, at for at opnå et sådant resultat på ét område skal man gøre sig medansvarlig for en hel masse andre ting, hvis denne helhed efter vores bedømmelse er et tilbageskridt.

Hvis ministeren er så overbevist om, at hans sociale fordeling af den samlede buket her er så rigtig, er der ingen problemer, for så plejer vi ikke at være vanskelige. Vi er meget fordomsfri og meget lette at have med at gøre, når det drejer sig om, hvad det er for

teknikker, regeringen vælger, men problemet er for os, at vi ikke er overbeviste om, at fordelingen er sådan, og ministeren har ingenting lagt frem, der også indregner virkningen af den tilbageholdte lejeværdi, som også indregner virkningen af den dækning, som både primærkommunerne, amtskommunerne og staten skal have på det tabte provenu som følge af, at man holder grundskyldpromillerne nede. Vi har heller ikke set fordelingen af en hel række andre ting, sammenlignet med, hvordan det ville have været, hvis man havde opretholdt det gamle system. Vi har kun set en opgørelse over de to ting, som er direkte forbundne, mest direkte forbundne, lovforslag nr. L 208 og nr. L 205. Jeg har erklæret, at vi er helt klar over, hvordan de virker; dér er vi ikke spor uenige med ministerens vurderinger og ganske uenige med f. eks. hr. Brixtoftes vurdering. Men de andre ting har vi bare ikke set. Hvis ministeren er så overbevist om, at det giver en rigtig fordeling, bliver der ingen problemer. Det er vi altså bare ikke, før vi ser det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Det var så det første af de forslag, som skatte- og afgiftsministeren har fremsat, og som vi behandler her. Det er ikke min opgave på nogen måde at hindre ministerens og medlemmernes talelyst. Jeg går også ud fra, at så skattekyndige medlemmer er i stand til at multiplicere de godt 2 timer, vi har anvendt, med 5. Ordførerne bestemmer selv, hvor lang tid vi skal anvende, for der er jo ingen, der siger, at vi behøver at blive færdige inden for samme døgn. Der er tværtimod for nylig et eksempel på det modsatte.

Vi går altså videre.